

17237

I

Mag. St. Dr.

P

Staryna.

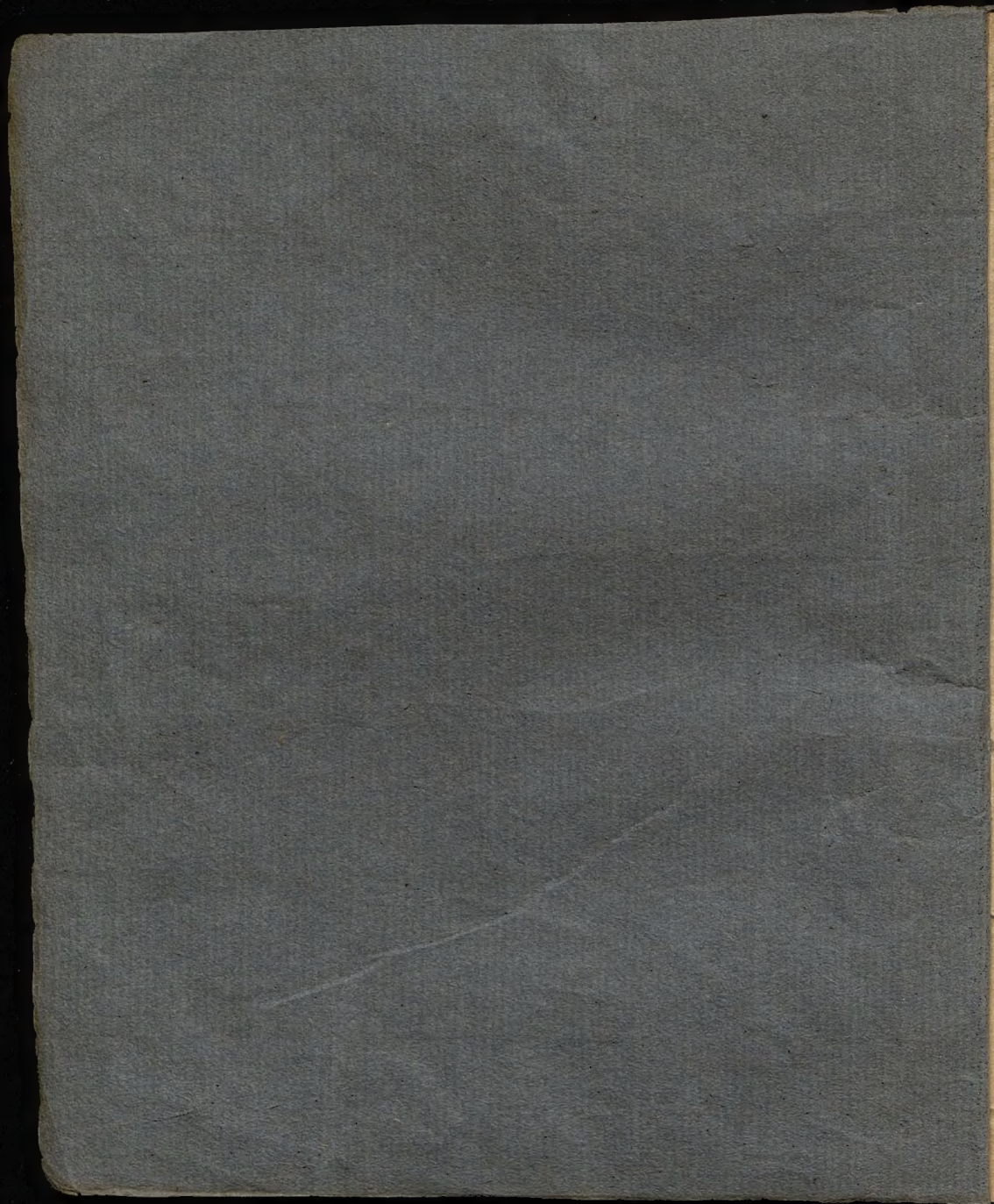
*• Słucha: Zał doświadczenia
niektórych rewolucyj.*

PANIS ET VITAE

Polon. 4°

B. 965.

Z A L

**Doroczną nieukoiony rewolucya,
z Przedrogney Śmierci**

**WIELMOŻNER IET MSCI
PANIEY,**

P. KATARZYN

Hrąbianki na Skrzynnie

SZCZAWINSKIEY,

Lęczyzkiey, y Gąbińskiey &c.

STAROSCINEY.

W Corce Jephtego adumbrowaney.

PRZEZ

**X. IOZEPHA DAMBROWSKIEGO, Zakonu Oycá S. FRANCISZKA
Bráciey Mnieszey Reformatow, ná ten czas Prowincycy
Wielkopolskiey Sekretarzá.**

*Przy Anniwersarzu w Kościele Szczawińskim tegoż Za-
konu Kázaniem pogrzebowym ponowiony.*

Roku Pańskiego 1662. dnia 12 Pázdziernika.

87.

W WARSZAWIE.

V Wdowy y Dźiedzicow, Piotrá Elertá I. K. M. Typog: 1664

NáHérbIch Mściow PP.Hrábiow náSkrzynnie
MODLISZEWSKICH.

Lábęc w prześwieitnych Múrách mieszkájący,
Rownie z Prawdżicem w nich cnotámi lśniący,
Dziś rok w podziemne poszedł gábinety
Zwyczajne zaczął swą śmiercią mutety

Koncert żáłośny z grobu się dobywa,
Vmárły Lábęc w lżyстым zrodle pływa
W sercu krynicá, á w oczách fontány
Tobie ten Kanzon Prawdżicu nádány

Boć białośnieżne ozdoby przerwałá
Smierć nie vżyta. Lecz się vżyć dáłá,
Gdyć zostáwilá do Murow Dżiedzicá
Złód się iuż Lábęc przemienił w Prawdżicá

Wielmożnemu á mnie wielce Mćiwemu Pánu,

IEGO MSCI PANU,

IAKV BOWI
OLBRACHTOWI,

NA SZCZAWINIE,

SZCZAWINSKIEMV,

Leczyckiemu, Gambińskiemu,

&c. &c.

STAROSCIE.

Szczodrobliwemu Fundatorowi, á mnie

zawsze Miłościwemu Pánu y Dobrodźciowi,

Łásti Bożej y pomyslnych Bężeśliwości.

Je przyiemnyć w prawdzie, bo Zał,
Iobowa podobno onerosi consolatoris
obłożony censura w Prześwietne Mury
Twoie przynosze present, Wielmożny
Mci Pánie STAROSTO; długo
mu sie ná tak Bláchetne y ozdobne nie-
chćiało mieysce, bo mu mniey slusna do takiej gościny, przy
podroży gotowość wstrat czynila y remora. Ale że Twoia
Páńska wola spuścić mie z tego niechćiała terminu, y do
tegoś moich Zakonnych Przełożonych Wielmożna swoia
przy.

przywiódł instancya, aby to z czym sie moia kryć chcia-
 ła nieudolność nąd wszytko u mnie droższ pokazało poslu-
 szeństwo, ide zawołany. Wiem dobrze że sie nie dawno
 do świętnych Murów twoich wyborney eloquencyey wpro-
 siły fabryki, y pod imieniem pieknego Pałacu tam swoje
 zą Macierzyńskiego affektu powaga znalazły miejsce:
 Wiem że y świeża iednego z Braci moiey Zakonney praca
 sprzężone poczworne z ozdobnym wozem w też Murzy Two-
 ią Pańska wprowadziła munificentia. Pieknie w mu-
 rach Pałacowi, y Woz Wielmożna Twoie a kochana niosa-
 cy Małżonkę ma tam swoje miejsce, ale że sie do tychże
 Murów moia prosta zabrała praca droga prasy Drukar-
 skiey, dałby kto prostocie presumptionis notam, gdzieby
 na układ Twoiego Pańskiego z Mandatem nie miała kon-
 sensu, y gdzieby Wielmożney Starościney z sobą nie niosta-
 obrazu. A nad to ieżeliż przy świętnych Rzymskich Pałá-
 cích ubogi gdzie pod Murami znayduie sie domczek,
 choć ubogi, choć Pałacom niezrowna, a przecie Rzym-
 skiey ozdoby y wyniosłości imieniem cieszyć ma sie godzi:
 że toż Twoia wrodzona hojność mnie swojemu Uniozonemu
 Bogomodley wyświadczać raczy, że moiey nie pozorney
 pracy Wielmożnym Twoim szczyć sie pozwala imieniem,
 a ktoż przygani. A kiedy ja bacze, bąktoż tego nie widzi
 żeś ubogi Zakon moy nie tylko bezodroblivosti twoia, w
 Oyczyste zaciagnął mury, ale nąd mury mocniyszym Oy-
 cowski prawie attackiesz affektem, y namilsze pociechy
 Twoie z uboga FRANCISZKA S. Bracia zabawić sie; że
 y mnie choć y do żalu mowiacego łaskawie przyimiesz nic nie
 wapie, y oto z Kapłańskiej powolności oddaniem pokornie

upraszam, W Moiey to było intencyey y zamysłach
 z tymże samym Zalem Wielmożnemu Twemu presento-
 wac się potomstwu; y tym ku sobie a osobliwie ku Zakono-
 wi moiemu miłościwa Ich Mściow zaciągac łaskę, ale upe-
 wniony w tym zostaiac, że moia u Ich Mściow M. Wiel-
 ce M. Państwa tyleby nie mogła perswasia, ile może W M.
 M. M. Pana Oycowskie czwiczanie, kiedy przy inszych
 Wyssokich cnot transfuscy y to masz na pieczy że allidis par-
 uulos ad petram Ich Mściow choć dzieciny ieście do u-
 bogiego Zakonu przychecaś, y nakłaniaś affekt, y obfitość
 miłości Twoiey przeciw Braci Franciszka s. w Ich Mściow
 wszelkim w mawiaś sposobem, w tym mie miłościwa W.
 M. M. P. przed Ich Mściami zastapi łaską, A ia już żal
 W. M. M. Panu żaluiacemu należyty, żal Wielmożney
 Małzonki obraz przynoszący oddać ię intentia że iuxta
 est Dominus iis qui tribulato sunt corde. Bog Wszech-
 mogacy żaluiacemu, y żal przyjmuiacemu, przy swoiety
 przytomności z łaską niebieską długoletnich szczęśliwości
 daruie alternate. O co isgo Marestatu Boskiego A
 Wm. M. M. Pana przeciwko Ubogiemu Zakonowi y so-
 bie nicodmiennie miłościwa upraszam łaskę

Wm. M. M. P.

Naniższy Bogomodlca,

y Sluga

X. Ioseph Dambrowski Zakonu Franciszka S.
 Reformat,

Qui considerat qualis est in morte
semper fit timidus in operatione,
vnde in oculis suis quasi iam non
viuit, nil quod transít appetit, cū-
ctis præsentis vitæ desiderijs con-
tradicit, & penè mortuum se con-
siderat, quia morituum minimè i-
gnorat: perfecta enim vita est mor-
tis meditatio, quam dum iusti sol-
licitè peragunt culparum laqueos
euadunt. *Raban. in Eccl: cap. 7.*

Imprimatur.

MATTHÆVS IAGODOWICZ.
Canonicus & Officialis Gñalis Varsau.

Mos increbuit in Israel & consuetudo, seruata est, vt post anni circulum conueniant in vnum Filia Israel, & plangent Filiam Iephthe. *Judicium II.*

Różne sie Pisma świętego / y Doktorow Kościelnych obejrzawszy decyfie / na tym miejscu stoiać determinować / y w mocney na oboie stronie wprzeć: sie nie mogą wacpliwości: Czyli na to mowa urois obrocie / y tak moje proste kierować słowa / abym słusnie żalością zranionym sercom waszym / mógł z nich skuteczna do pociechy / y w żalu do ulżenia / iako z iakich leczących ingrediencyj weźnić compositione. Czyli też nie nagrodzone widząc dziś rok / od okrutney śmierci weźnione strąty y płody / na oko bacząc nierozzerwanej nie poratowanej miłości ruiny miłości wey Macierzyńskiej opieki nie odwołany wyrok / wbożych żebraków znaczna intratney prowizyey defalke mam do żalości dość żalującym pomagać animusom / przez rok częstemi strapienie Izrael: dziś ięże roztwilić oczy / y na serca długim wysuszone żalem ięże z ciemnego grobu iakoby od pułnoctą wilgotnego słowa memi przywołać wiatru / aby sie znówu w dobrozysie przyodziały chmury: wacpliwość to na mnie wielka / bo iesli sie pierwszego bede chciał chwyć sposobu / iesli sie zawezmie abym serca żalości pełne do wciechy y rozweselenia prowadził w nich rozkrzewiona bede kół żalosci / a z okragłych zrenie tak częstego / y długiego nie dopuści spadku / pomoże mi w prawdzie Hieronim święty te w strapiionych sercach tępować przerwa tak mowiacy. Cur dolemus: quenquam mortuum? An ad hoc nati sumus: vt maneamus æterni? Abraham, Moyses, Isaias, Petrus, Iacobus, Ioannes, Paulus Electio. nis vas, & super omnia Filius Dei moritur, & nos indignamur aliquem exire de corpore, qui ad hoc forsan raptus est ne mali

malitia mutaret intellectum eius. Lugeatur mortuus, sed ille quem gehenna suscipit, quem tartarus deuorat, in cuius poenam æternam ignis æstuat: Nos quorum exitum Angelorum turba comitatur; quibus obuiam Christus occurrit, grauemur magis, si diutius in tabernaculo isto mortis habitemus, quia quamdiu hic moramur, peregrinamur à Domino. poważna poważnego y mocno wiazaca racia. Jednak gdzie przy niey stane z niey w pocieszna zabralbym sie materya co mie Jerozolimski z confundnie káznodzieia/ Ktory przeciwna moda nad umarlým swoy funebrálny traktuje pánegyrik/ Super mortuum plora defecit enim lux eius, y luboć zaraz ten Duchem Przenaswietšym ošwiecony Pánegyrysta/ nie dlugo sie z taš žaloscia y placzem nad umarłym rozwodzie pozwala gdy mowi: Modicum plora super mortuum, quoniam requieuit, y niŹey siedm dni tylko strapione serce w tey pochurney mieć chce ceremoniey. Luctus mortui septem dies: jednak wyŹey trošecik w tym Źe rozdziale iakoby pro axiomatic połoŹyl: Musica in luctu importuna narratio; y ná insym mieyscu. Non desis plorantibus in consolatione, & cum lugentibus ambula. Syryiski text czyta. Neque differas à domo plorantis, & cum omnibus mærentibus mærens esto; y Job spráwiebliwy z tym sie chwali/ y za iedyne co sobie bydž poŹytek cnoty Flebam super eo qui afflictus erat, & compatiebatur anima mea pauperi. A nad to wŹytko gdybym chciał co do pociechy mowić wiem pewnie / Źe mi WielmoŹny Mci Pánie StaroŹko LeŹycki / Ktoemu y z milem pozostalem potomstwem co dziennie sie ná ten grob ogladaiacemu / y miasto żywego kochaiacego Przyiaciela tym sie martwym y nie Źulym kóntentuiacemu obrazem. Lachrymax citius deerunt, quam causa dolendi z pomienionego Hieronima s. odpowieŹ / y kaŹdy do rozweselenia przy verostanym sercu

S. Hier. zapláciŹ argument. Mensuram charitas non habet impatientia nescit modum, y ty WielmoŹna Mci Páni StaroŹcina BrzeŹka/ Ktora dŹis rok iedyne straciwyŹy sioŹstre / maiać z iedną dowcipną Matrona taká do Źalu okáŹyŹy / Źe aliam sororem parentibus vita functis non est vnde sperem ná wnieŹione do pociechy odpowieŹ stowa. Amor & dolor silere non possunt. Miałbym ieŹe ná argument pociechy wŹytkim słuchaczom/ Tobie jednak WielmoŹny Mci Pánie StaroŹko / osobliwyŹym sposobem słuŹace prawo od ro-

Eccles:
22.

Idem.
17.
Lebł:
Syr:

Iob. 30.

od różnych rozniemi czasy wknowane Cesarzow/ Ktore Seneká referu-
 ie. Annum faminis ad lugendum constitueré maiores non
 vt tam diu lugerent, sed ne diutius, viris nullum legitimum
 tempus est, quia nullum honestum; ale sie domyslam ze cie
 ani tym do rozweselenia naklonie prawem: Bo mi rzeknieś/
 znać ze ci to prawo knowali / y sam Seneká / Ktory ie wspomina
 mniey dobre żony mieli / ale mnie / tak miła / tak swiatobli-
 wa / cicha / a spokoyna zgubiroszy Malzonke / iezy nie żalować
 niepodobna / y żalosc moie w Krockim konczyc czásie trudno; bo
 mensuram charitas non habet. Nadeo masz Wielmożny Mści
 Panie Stárosto do żalosci w Abrahámie praiudykate / Ktoremu gdy
 miła choc ślára Malzonka pobożna Sara z te° swiata zeszła / swiad-
 czy pismo s. Venit Abraham vt plangeret & fleret eam: Czásu
 sobie do płacu y żalosci Sedziwy Patriarcha nie determinuie / ale
 zranionemu sercu wypuszcza wodze / vt plangeret & fleret. Wszak
 imperfectum tempus non determinat. Widzac ia tedy ze y dziś
 iesze w tym ciu zacnym zgromadzeniu / luctus, do rozweselenia stła-
 niac sie nie bede / boby moia importuna musiala byc narratio; ale
 raczy gdy bacze zeście sie z pobożnego Kacholickiego zwoezaiu przy
 doroczney rewolucyey do tego zgromadzili grobowca / abyście Wiel-
 można Jey Mośc Pania Kacharzynie Grabianke na Skrzynnie z
 Modliszowie Szejawinska / Lenczycka y Gambinska / Stárościna /
 rok iuz w grobie leżaca wznowionemi pozdrowili łzami / y ia do stu-
 snego przy podobney Izraelskich Panien nad Jephtego Wodzã lu-
 du Bożego iedynd Cortka stánawšy ceremoniy / y w teyże Corce
 Wielmożna nasze Stárościna adumbruiac / moia nie przeszkodze mo-
 wa / tym wmyslem y intencya / Ktora Grzegorz s. ordynował w te slo-
 wa: Ordo consolationis est, vt cum volumus afflictum quē-
 piam à mærore suspendere, studeamus prius mærendo eius
 luctui concordare, dolentem namque non potest consolari,
 qui non concordat dolori, quia eo ipso quod à mærentis affli-
 ctione discrepat, minus ab illo recipitur, à quo mentis quali-
 tate separatur; sed emolliri debet animus prius, vt afflictio
 congruat, congruens inhæreat, inhærens trahat. Boga mi-
 łosciwego o pomoc do mówienia / Was S. M. o nie testliwa vpra-
 szam audiencya.

9
 Seneca
 Epist. 63

Gen. 23.

Lib. 3.
 Moral.
 Cap. 10.

NJe táyno to mnie/ ze dawnemi skwierdzoney Izami si-
nerálnych aktorow polityce/ y żalostnym sercom przy gro-
bowych theatrach nalezytey Szeñie/ wezeni káznodzie-
ie słow wkladnościa/ wysmienitych powabem conce-
ptow/ starożytnych Zistoryi apparatem/ swoje ku miłości náciagnio-
no zárzucaia Pánegyryki/ y przez to nie mała w żalości przynosa
følge. Ja iednak na początku mowy moiey żalostna Cor Izraelskich
złożywszy sie Ceremonia/ w moiey sinuenemu sie sercu y Izami odwil-
żonym oczom accomoduiacey stoiec bed e proposicyey. Mos incre-
buit in Israel & consuetudo seruata est, vt per anni circulum,
conueniant in vnum Fillæ Israel; & plangent Filiam Iephthe.
Co łatwie bedzie deducere gdy ia pokaze/ iako naszą Wielmożna Jey
Mość Páni Báhárzyna Zrabiánka ná Skrzynnie Szeżawińska/
Stárościna Leczycka y Gambińska była Corta Jephtego. Do cze-
go gdy przystępuje/ mam wstep y okazyia starożytnie Wielmożnych
Zrabiow ná Skrzynnie Modliłowskiich Heretickiey registry krotka w-
czynic memoria/ y w każdym z nich/ nie bez osobliwey pochwały me-
żnego adumbrować Jephtego. Wo naprzód że Jephthe iako Pismo ś-
wiadczy ná nienawiść w swoich Braci y przysiedszy wychodząc zle-
go/ habitauit in terra Tob, co sie tłumaczy Terra bonitatis/ á
Cornelius á Lapide mowi że Terra optima. Przebaczycie S. M.
że Honory/ wysokie tytuły/ Márszałkowstie powagi/ Kánclerstkie
prazeminencye/ Senatorstkie godności/ do wszystkiego nie reflektuiac
sie swiata/ tu w Polsce Clafsey/ Stólki y wszystkie Brześcia/ iakiey-
kolwiek dostojności insignia, ziemia nazowie. Bo jeżeliś głowiek
dla tego ziemia/ że go w ziemi dom y mieszkanie czeka/ tam y iego z-
nim sie zamkna honory/ tedy y honory ziemia: wyżej kogo szczęście
nad inszych wyniesie; wysokim kto zostanie Senatorem/ Woiewo-
da/ Kastelanem/ aż ci ledwie sie tylko ná tym obeyrzy Brzeście/ le-
dwie pieczęć administrować/ gospodarstkie przy lasce Márszałkow-
stkiey/ zagaiac rzady/ ledwie Zemiański bylarow powaga/ imie
dobrego y sprawnego Wodza auctoryzować/ ledwie sekretarska sczy-
życ sie confidencya/ á że krotko ledwie sie nad inszych wyżej podnie-
sionymy wznować počnie/ ziemia swojego sie w niego/ ieszcze w pierw-
szych Rodzicach pożyczonego wpomina dlugu; śmierć ná introniz-
sya w swoje własne posyla dobra/ y po całym Krolestwie odzyskane-
go dlugu roznośi awizy/ ymarł Woiewoda/ ymarł Senator/ á w
mie-

mieśiac potym / w ziemie sie już obrocił Woiewoda / Ziemia Sena-
tor / zátym idzie / że ziemia honory / proch / y piasek dignitárstwa / które
kiedys Bog Wszechmogacy Abrahámowemu obiecuiać potomstwu
rzekł : Multiplicabo semen tuum sicut stellas coeli, & sicut a-
renam, quæ est in littore maris ; gdzie godnością iako piękna na
wypogodzonym niebie iásnieieś gwiazda / tam w rownym kroku
piaskiem / y gruba w Morskich brzegách zawieszona zostawaś ziemia.
Albo y dla tego iako wszystkie podmieśieczne rzeczy / tak y same z ho-
nory ziemia sie nazywać moga / iako Cornelius a Lap. mowi : Ter-
ra est horreum & thesaurus, ex quo large omnia animalia a-
luntur, & viuunt, eadem est & sepulchrum, in quod omnia
tandem redeunt. By nie żyzna mnogich ludziom intrat y pro-
wentow dodawała ziemia / by swoia ludzkiey podłości za różnym y
nie rownym szczęścia odziałem nie karmila kluskością / nigdyby tak
sama nieżemne^o człowieki podłość na wysokie sie na tym świecie nie
podnosiła praxeminencye / y dostoienswa / Ziemia iako obfite gumno
honory czyni / ziemia wszystkich rzeczy żyacych nie odmiennym bedac
grobem / w sie honory obraca. Ziemia honory. A iesliż tak iest / że
w Polsce Naszey Honory y wszystkie dignitárstwa / nie infego nie
sa tylko terra ziemia. Pytam sie ktoreli też miedzy temi sa / które
sie terra optima, terra bonitatis nazywać moga : pospolite od-
powiada mi przyslowie / że te w których sie znayduie y w iedney
sforze chodzi Titulus & vitulus, bo takie same nazywać sie moga
Terra est horreum & thesaurus a zátym terra optima, terra bo-
nitatis. Gdy ja sobie przypominam iako w tym Wielmożnym
Domu Jch Mciow Pánów Zrabiow na Skrzynnie Modlisewskich
iakovy dziedziczna successya / za szera przeciw Naisnieyszym Mo-
narchom wierność / za odwazne Rzeczypospolitey usługi / nalezyte in-
tratne Kaliskie / Lenczyckie / Brzawickie / Lamżeńskie / Gostynskie /
Woynickie / Radoszkie / Bonińskie / Zembrowskie / Malborskie / zo-
stawiały Starostwa / iako ci pobożni oras Wielmożni Zrabiowie /
przy wysokiey Pieczętarskiej powadze / wysokim dowcipem / biegla
wymowa / y dluga experientia / w Koronnych Kancelaryách kieru-
iac piorem / te intratna Polskich Honorow orali ziemie / iako sama ter-
ra Sacerdotalis szkodrobliva bogoboynych Polskich Monarchow
rozszerzona reka na Poznanskiy y Plockiey Cathedrze / sprawować sie
dopuszczala. A coż kiedy iesze nad zwoyejay pracowitemu Jchm

Labećowi nexu sanguinis nie wstaćnie in terra bonitatis przemle
 ściwających Jasnioświeconych y Wielmożnych Leszczyńskich /
 przypieczętujących Zubra / kiedy ex terra melle manante Jch MM. pp.
 Debińskich od Meżney Panny do pracy złożonego Niedzwiedzia /
 do tegoż iarczyńa należytego zaciągnę; kiedy Wielmożny Mści Panie
 Starosto Leszczycki zwiastkiem Małżeńskim w tenże dom Wiel-
 możnych Złabiów na Skrzynnie Modlińskich / nie tylko na mu-
 rach Czulego / ale y przy każdych w Koronie Honorach / Dignitar-
 stwach w przyzwoitey doświadczonej pracy Lwa swego Wyz-
 łą y do tegoż na ziemi Honorow zganią go sprzegu Lwa na onych
 Murach pod które nie dawno / iakoż Nil meżnie y szczęśliwie daley
 niż w Koronnych brzegach podniesione Lubomierskie Szreniawy
 swoje znalazły declivium. Lwa pod którego czuła straż y ozdobny
 splendor Jasnio Wielmożnych Karnkowskich cichy w prośił sie Bła-
 rane / Lwa na onych Murach / których wstąpić potędzie Jasnio Wiel-
 możne familie Jch MM. pp. Sokolowskich / Jch MM. pp.
 Brasińskich / Zawadzkich / Walerskich / Biskupskich / swoich onym
 Starodawnych concredowali splendorow. Niechże te sławne Zwie-
 rzetia nie mniej sławna Ostrogorow Nalecz / do teyże Ziemi bliskiej
 Brevności należyta spadkiem / zwiąże; y do zgodney accomodue
 pracy; o iako sie w rozległe granice terra bonitatis, terra opti-
 ma szerzy. W tey ziemi Honorow comput wchodzi Generalstwo
 Wielgopolskie / znornu Leczyckie / Brzeskie Kujawskie / Rądziewicz-
 skie / Ostreżewskie / Luckie / Sochaczewskie / Bielskie / Gostyńskie /
 Miedzyrzeckie / Wareckie / Korsuńskie / Ośieckie / Kabszyńskie / Gár-
 wolińskie / Błańskie / Golubskie / Gambińskie Starostwa / wchodzi
 w często ponowionym Pieczętarstwie Urzędzie doroczne własy / szerzey
 poimka granic swoich takżyna Honorow Ziemia Przemyślim / Pa-
 radyskim / Bledzewskim / Tynieckim / Czerwieskim / Opactwo / a
 choć Plockiego / y Leczyckiego / Probostwa / dość Intratnych nie
 wspomnie Prælatu / ani do rozprzestrzenienia tey Ziemi / po wbyst-
 kich Polskich Katedrałnych Kapitułach przechodzić sie nie bede /
 szerzey sie oprócz tego ta terra bonitatis Biskupstwem Kamieniec-
 kim / mało co Biskupstwem Radowiskim / same narzec Prymasow-
 skie seroko / rozległe włosci / (które daj Boże aby iak w naydluzsze
 lata do kwie sie Naszey Wielmożney odzywały Starościny.) Tey
 Ziemi honorow w domu Jch MM. pp. Złabiów na Skrzynnie

Modliśewskich Heroka y wspaniała przynosiła Nukcy; Skąd gdy sie
S. pamięci Wielmożna Nasia Jey Mośc Páni Kacharzyna na
Strzynninie Zrębianta Stárościna Lenczycka in tanta pinguedi-
ne, Przedkow swoich rodzi / za tym idzie że Rodzic Jey Miei mie
stał in terra bonitatis iako nowy Jephth / a z tey miary Nasia
Wielmożna Stárościna Filia Iephth. Córka Jephthego.

Nie tu termin szczęścia Jephthego / że in terra Tob, in terra o-
ptima & bonitatis swojej rezydencyi rozbił namioty posła w go-
re cnota / y wyższe iako sobie należyte osiadła subsellia. Potrzebne na
lud Boży Nieprzyjacielskie następuia Woyska / y w Galaad w pul
Pánstwa Izraelskiego z poprzyśiężeni pogranicznymi Krolikowie swoje
stanowia obozy: trwoga na Izraela / gdy na Wodzu w nagley
schodzi potrzebie / Galaadczycow nie dawno od siebie affrontowa-
nego ze wstydem do Buławy intwitua Jephthego / y tak którego nie-
nawieść Braterska z domu Gycyzystego za granice wygnala / porodzo-
na cnota y męstwo Książciem y Pánem inaugurowala: Perexerūt *Iudic: 11*
maiores natu de Galaad, vt tollerent in auxilium sui Iephth,
de terra Tob, dixeruntque ad eum, veni & esto Princeps no-
ster, & pugna contra filios Ammon: Nie tym w prawdzię obro-
tem szczęścia y nie taka odmiennością fortuny / w dom Gycyzysty / y w
pomienione spowinowacenia Kłeynoty Wielmożney Stárościny /
Zemiańskie wprasały sie Buławy / lecz w rowna cnote nie tylko in
terra bonitatis dobr Krolowskich / ale y w swoich Herokich zоста-
iacym possessyach / takie do obrony miley od postronnych Nieprzyja-
ciol Gycyzyny od Naisnięszych Naszych Monarchow concredo-
wane często bywały insignia, y wszystkiey Rzeczypospolitey calosc /
w ich rostopny y dzielny poruczala sie dozor; Krotko mowiac cnota
y dzielność Jephthego wzynila Książciem. Nasi Wielmożni Jch
Mośc pp. Zrabiowie na Strzynninie Modliśewscy Książca / bo ze
krwie Naisnięszych Książa Ruskich ida; ale mine ia to: Wsał
pospolicie. Urząd Podkomorski Książcym Panuiemy tytułem / gdy
Każdego Woiewodzwa / y Kądey Ziennie Podkomorzego / Primum
Nobilem, lub Principem nobilitatis nazywamy; Urząd Podko-
morski / y te wysoka dostojność / w rece Jch MM. pp. Zrabiow
na Strzynninie Modliśewskich / Sandomierskie / Brzeskie Kujawskie /
Innowolocławskie / Plockie Woiewodzwa / za ochorna Krolow Pa-
now Naszych approbacya / y consensum oddawaly / idzie za tym / że
ciż

ck Wielmożni Zrąbowie Principes, a tym bąrzey podobni Jephthe-
mu że Wolnego Tarodu wolnemi na te godnośc inaugurowani gło-
sami. Wodz Xiążę y Hetman/ Uniwersalami swemi lud sobie po-
ręczony na wojnę gdzie potrzeba do Obozow konwoiua / popis cży-
nia/ chorągwie podnośa; Prawo nasze Koronne iest / że Kąstelan
pod czas wojny y nagley w Oycyznie potrzeby za consensum lub wy-
rażysta wola Naisnieyszego Monarchy maia. Ius conuocandi
Nobilitatem na miley ratunek Oycyzny; Woierowodowie zaś iako
dożywotni Pułkownicy y Regimentarze do boju Pańskiego Woie-
wodztw swoich / iedyna Synow Koronnych ozdobe/ prowadząia
wse. Dom Wielmożny pp. Zrąbiow Nasych / Sandomierskie /
Sieradzkie/ Lenczyckie/ Innowłockie/ Małogoskie/ Sochaczę-
wskie zaścżycały Kąstelanie/ Lenczyckie ozdobiły Woierowodztwa /
a kiedy ieszcze na wyżej wspomniane dziedzicznym prawem zmarley
Jey Mci należyte domy/ reflektować sie bede / iako feroce y wspa-
niale honorabitur Principatus eius, gdy sie do niego Krakow-
skie/ Poznańskie/ Kąlistkie/ Brzeskie Kujawskie/ Belskie/ Podlaskie/
Derpskie łącza Woierowodztwa/ Lenczyckie/ Kruswickie/ Brzeziń-
skie/ Innowłockie/ Sochaczewskie / w tenże trop Honoru wstepiua/
Kąstelanie. Przebaczyćcie S. M. że w vszczuplonym słabego con-
ceptu mego Regestrze / y te tak terræ bonitatis iako y Xiążęcy do-
stojności nie tak licze iako tylko z okazyey namięniam honory/ y lubo
sobie poniekad wiadome Koronne/ y nadworne Izby Poselskiej y Try-
bunałskiej Marszałkowstwie lasti/ Podeżaństwa/ Brączyństwa/
Cześnikowstwa/ Buchmistrzowstwa/ y inſe w Rzeczyposp. Urzędy
wysokie/ choć y X. godne tytułu/ muno sie bez osłbliwey pochwały pu-
szam/ bo y trocki czas prostego na to że mnie sobie znalazł Panegry-
ſte/ y nad to tak rok przy pogrzebowym Akcie mądrze y wżenie con-
cypowaney tey zacney y Wielmożney Familiei regestraty iuż na dwu-
kasku czekalacey prąse/ mnie dzisiaj dobrze tego wiadomym mniej
potrzeba wspominać; dość mi na tym/ że iako Jephthe był Xiążęciem
y Hetmanem wolnemi Galaadczykow na te dostojność obrany gło-
sami. Tak y Wielmożni J. Mci zmarley Przodkowie na Xiążę-
cych / bo Podkomorskich / Senatorstkich przy wysłoticy cności/ me-
stwie / y dzielności w wolnym Polskim narodzie opadały tytułach/
y honorach/ zkąd mam że Wielmożna Staroscina Lenczycka Filia
Jephthe, Córka Jephtheego.

Tym ia sie iednak nie kontentuiac podobieństwem y polityczna
 materia/ ná nie słow politycznych nie máiac koncentu / światowym
 zostawioşy Oratorom ; Mam insha rácia tego/ czemu Wielmożna
 Jey Mśc Pánia Starościna Leczycka Corta Jephtego nazywani :
 Do ktorey gdy przystepnie / to wprzód zakładam / y samego IEZUSA
 Páná miłosćiwá á cale Oycowsta przypominam przestroge/ v Mát-
 theusa s. napisána. Intrate per angustam portá , quia lata por-
 ta & spaciola via est, quæ ducit ad perditionem , & multi sunt
 qui intrant in eam. Szeroka ná zgube droga/ w ślepe ná niey wol-
 no puścić zawody / w nie choć nayşerşie zmieysca sie Károce / ná
 niey choćby naykosztownieşceni obciążone towarami głádko Jeyda
 kárawány / ale ciasna y śęupła bárzo forteka do niebá/ tak bárzo / że
 tenże naydobrocliwşy Zbáwiciel / przez gwałt sie do niey cişnac każe/
 z taká informacya/ że choć ich wiele vsilnie / dla wielkiey ścişłości
 fortecki przecisnac sie nie mogą. Contendite v Lukasa s. mowi/
 intrare per angustam portam , quia multi dico vobis quærūt
 intrare & non poterūt : záprawde wielkiego to pełna strachu prze-
 stroga/ kto to wważy/ á z swenni słabemi poráduie sie silami / bac sie
 musi/ á ieşliş kaźdego żyiacego człowieka w škole Chrystusowej / y
 w światym iego Kościele oświeconego Káholika / tá / nie pochyb-
 ney prawey miłosćiwego Zbáwiciela alternie informacya/ moim ie-
 dnak zdaniem naywieşka z tad ná Bogátego trwoga/ on bowiem
 Aphorysm IEZUSA Páná/ o bogátem v Máttheusa s. concypowany.
 Facilius est camelum per forámen acus transire quam diui.
 tem intrare in Regnum coelorum. Wielki ná kaźdego / wielşy
 ná bogátego indigitnie postrách / z ktorego wznowilbym weźnioro
 IEZUSOWYCH wacpliwóści/ o ledwie podobnym człowieká rozumne-
 go zbáwieniu. Quis ergo poterit saluus esse : bym iey Wşechmo-
 enościá Bosta zápláconey nie baczył/ apud Deum omnia possibilia
 sunt ; o iáko sie trzeba ná niebo zápoćić iáko potrzeba od zámiłowa-
 nych doşátkow/ ieşli nie całego człowieka przynamniey sólo odwo-
 dzić serce/ żeby z wiecznym wştydem przed ciasna nie zostawáć forteka/
 przed ktora sie kiedyś on bogáty młodzian ná pomienionym v Mát-
 theusa s. mieyscu opisány. Habes multas possessiones. Ach nie-
 ştetyş žal/ sie go Boże nazad wroćil abijt tristis : Przed ktora one
 pracowite Pánny / że wóześnie należytego žalowały sumptu / z nie-
 znóşnym prawie pánieńskiey wştydliwóści áffrontem / niesmaczne
 Neşcio

Matth :
 7.

Luc: 13.

Matth :
 19.

Nelcio vos wysłaly. Przed ktora inż bywşy on niebezpieśny Judasz / że w swoim depozycie y administracyey Habebat loculos, a miasto słuśney expensy y kalkulacyey / fur erat, co miał do zbawienney fortki / to on laqueo se suspendit, przez subienice do piekła trąfil. Tąc to ta ciąśność drzwi Ciebie:skich Zacheusza nauczyła / żeby w domu swoim Zbawicielowi te na sie przytrudnięśa podał submissya. Di-

Lucę 19 midium bonorum meorum Dñe, do pauperibus, & si quid aliquid defraudaui reddo quadruplum. Ta ciąśność zbawiennego Karola Wielkiego nauczyła / że dobrowolnie serotkie opuścivşy Państwą / pokorne w Klastorze odprawował vsługi; ta rozpustnego Gwilelma Aquitańskie Kiazę do ostrey przywiodła pokuty / y cieśki Pancerz / na miękkie iego włożyła ciało: ten ścięśniony do nieba ingres Ludwika ś. Sycyliyskiego Krolewiczę do ybokiego Zakonu moiego cieśkiego wniął złożyć Jązmę / y do tey grubey accommodationował sukniey / ta ciąśność fortki zbawienney dżikie kiedyś napelniła pustynie / y dżis szczęśliwie rozrodzone napelnia Klastory; ta sposobow wży / iakoby ścięśnione dobremi wżynkami rozprzestrzaniac przeście. To ia tedy żałowşy / że do nieba y ciąśna fortę / y trąfic do niey trudno / y przez nie przecisnąć sie miąciewicz bogatemu nie żawşe zdarzy. Pytam iako sie też z Zebrayckiego to serwo Jephthe tłumaczy / y znayduie in interpret: Hebr. dict. że Jephthe / iedno iest co aperiens, a Cornelius a Lapide mowi że Iephthe, iedno co Ianua, y tak iedno to bedzie Filia Iephthe, co Filia ianuę, albo Filia aperi-entis. Złocousty Doktor Chryzostom ś. tak mowi: Iephthe existimo esse Dominum Nostrum IESVM Christum victorem mundi. Respektu dla ktorego wielki Carogrodzki Patriarcha przez Jephtheego rozumie być Iezysa Pána / lubo go iasnie swoicmi okreslił storwy / ia wspominać niechce / bo do moiey mniej należy materyey / dość mi na tym / że tak Wielkiego Doktora autoritate wsparty Jephtheego Iezvsem tytułowac bede / y w tym sławnym Wodzu Nászego adumbruie Zbawiciela. Respekt zaś podobienstwa mam wyrażisty z Pismą ś. Iephthe, iedno co Ianua, Iezvs Pan sam o sobie mowi: Ego sum ostium, Iephthe iedno co Aperiens, o dobrotliwym Wodzu y Zbawicielu naszym Apokalipyęzne napisalo piro: Habet clauem Dauid, qui aperit & nemo claudit, claudit & nemo aperit, krotz tego przec bedzie / że Wielmożna Wasza Jey Mc Páni Starościna Lenczyęcka mila żawşe Iezvsa Pána zestawia

Cor-

*Hom: de
Ieph: To-
mo I.*

Cerk. Wostie wstia przez Pawła ś. do każdego rozumnego człowieka mówia Propter quod exite de medio eorum, & separamini dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis, & ego recipiam vos, & ero vobis in Patrem, & vos mihi eritis in filios, & filias dicit Dominus Omnipotens. Nie łączcie się z niewiernością / y niewierności należytých nie ważcie się weżyntow / brzydkością złośliwych ludzi nieśpocicie się prawowierni Kátholicy / Bog Miłóściwy za to do swoiey Was przytuli opieki / y owšem z tym się Wam oświadcza / że was iako iedyne mile dzieci Kochać będzie / Wyccem Waszym / á wy iego Synami y Corami przed wszytkiem tytułowac się będziecie Stworzeniem. Żal się Boże głupstwa Waszego / że sobie tak wysokie miłosierdzia Bożego lekce ważym znaki y fawory / przy Kátholickim imieniu Heretyckie Polacy czuia w sobie chuci, Nieśczęśliwe Łákomstwo bodáy było ná bezdennych zginelo przepáściách / tak Kátholickie wiąże y krepnie serca / y do tego przy prawdziwey wierze przywodzi ślaski / że nie tylko przy co dzienney conversacyey immundū tangere kaze / nie tylko ná obrone Heretykow subtelne iure confederationis obfirmowane concypuie rące) ale co żáłośnieszá y płaczu oczom Kátholickim / rzecż godna Luterskich y Kálwińskich Zborow fundowac y budowac weży : Nie cieško drugiemu choć Kátholikowi ná iednego y drugiego Prády-cantá weżynie fundus / á cieško prawem Bożym nakázana / y odprá-wowiernych przodkow swoich przyobiecána Plebanowi włáśniemu plácic dziesięcine. Nic to wolnemu Kátholickiemu ięzykowi miłczec / choć taka o wśy iego obiaa się propozycya / przez ktora rwa się práwa Boże / á o iedne dissydentow prywate / żeby się przy swoich zostawali práwach / żeby liberum exercitium swoich błedow mieli / żeby się przytych Kościółach zostawali / ktore Kátholikom wsieli / z ktorych Káplánów wypędzili / ktorych z pobożnych fundacyi czyni-se ná Ratusz obroćili tysiac rący mniej dobrze dowcipna głowa do obrony znajdzie. Namnięszym znakiem pod te Kátholickiego nie Kátholickiego imienia censure nie podpadła Wielmożna Jey Mśc. Páni Stárościna Lenczycka / bo naprzod z pobożnych Kátholickich zplodzona Rodzicow do Zbáwiennych drzewi to jest do IZVSA Páni przez Chrześť ś. ktory jest Ianua Sacramentorum á zátym & gratia przystąpiła ; gdzie według Pawła ś. do Rzymian piśacego. Nie Spiritum servitutis iterum in timore, ale Spiritum

Rom. 8.

adoptionis filiorum Dei, z nieprzebranej zaśluga IEZVSOWYCH
 starhnice otrzymać: A potym za pobożnym Katholickim ćwicze-
 niem/ nauczyćwśy sie Pánu Bogu służyć/ iego miłość niestońżoną/
 y nieprzebrane dobrodzieystwa całego serca nagradzać miłością/ a o-
 sobliwie za swoim w Klastorze mieszkaniem/ do boiaźni Bożej/ do co-
 dzienney Bogomyślności/ y rozmyślania **Meki** IEZVSOWEY, przy-
 duchowney Mistrzyni przysposobiwśy sie/ iuż tak przez cały żywot
 ta bogoboyna Corta/ do iedynego dusze swoiey Oycá **Uamilszego** IE-
 ZVSA Pána/ iako do pewney y zbawienney tuliła sie forteczki/ w ka-
 żdey potrzebie swoiey/ y nagłych przygodach/ y niebezpieczeństwach/
 o ktore temi cżasy w utrapionej Oycyźnie nie trudno/ z synowśka po-
 vsalósćia/ ad portas salutis kolatała/ do onych zbawiennych drzwi-
 czek/ w ktore kiedyś **Thomas** s. Apostoł palec tylko włożywśy/ nie
 tylko swoje niedowiarstwo wleczyl/ ale y nie zrozumiana Boga zro-
 zumiał istote. Dominus meus, & Deus meus. Do onych nabo-
 żnym wważenien wciekała sie drzwiczek/ do ktorych iako do iakiey
 mocney wcieczki sam namilśy Zbawiciel Chrystus IEZVS każdey na-
 bożney przywoływa dusze/ y w nich iako w iakiey niedobycy fortocy
 wśelaka pokazuie bezpiecność. Surge amica mea, soror mea, &
 veni, columba mea in foraminibus terrae, in cauerna mace-
 riae. Była Wielmożna Stárościna Corta Zbawiającego **Norwe-**
go Jephtego/ bo była Corta otwierającego/ Corta drzwi Zbawien-
 nych/ co iest ran IEZVSOWYCH w przenaświetszym iego otwo-
 rzonych ciele.

Wśedzieć wśedzie w prawdzie nie przebrana IEZVSOWA
 dobroć Oycowśki swoy przeciw niżeńnemu cżłowiekowi pokazała
 affekt/ y tym samym za iedyne roskosy iego mieszkac z Synami ludy-
 kiemi Oycowśkiey wstępienie do dzieci swoich oświadczył miło-
 ści/ gdy wśechmocnym bedac/ niestońżonymi niecierpieliwym za
 przypieciem stażitelney natury/ ludzkiey sie akomodował podłósćią/
 naswietśe jednak ciało IEZVSOWE, na ciestkie dla miłości y rá-
 tunku naszego/ wydane meki/ y strasliwa na krzyżu ofiarowane
 śmierćia/ nam żywe na codzienna nie krwawa oltarzowa ofiara/ y
 posilający pokarm zostawione/ nad wśyskich Rodzicow nad wśy-
 stkie nappieczętsze matki wielka iego pokazuie miłość/ obfitey Oy-
 cowśkiey providentey/ y opieki wyświadcza skutek. Co iásnie **Cá-**
rogrodzkiego Patriarchy złote namieniły vsa/ w ośobie samego Zba-
 wicie-

wiciela Páná tak mowiaće. Nam Parentes quidem alijs sæpe fi-
lios tradunt alendos, ego autem inquit non ita, sed carnibus
meis alo, & me ipsum vobis appono, vos omnes generosos ef-
se volens, & spem bonam vobis de futuris præbens: w Potr-
awie Náswieťsęgo Sakramentu / swoie wlasne nadrozſe ciało nam
za pokarm daiać Ociec duſz Nászych Chryſtus Iezvs, wiecey niſz oy-
cem pokazał ſie / w miłóſciwey ku nam opatrnoſci wſpánia tymi
włomnych ludſi podle ſwoie ſtworzenie chcac wżynieć / y dobra do
wiecznoſci zoſtawić nadsieie. Zbawienia nadsieia / ieſt ſcieſka do nie-
go / zbawienia potrzebuiaćemu. Ociec dobroćliwy ſłodka Iezvs
pozywiaćemu Náswieťsęgo Sakramentu / w którym on ſam ży-
wym y iſtotnym zoſtawia pokarmem. A ieſtſze y drzewiami? ieſt /
bo tak o tym Wycorſkim Ołtarzowym Bántkiecie Koſciół ſ. ſpiewa.
O ſalutaris hoſtia quæ cœli pandis oſtium bella premunt ho-
ſtilia da robur fer auxilium. O ofiáro zbawienna drzewi Rayſkie
otwieraiaca / nieprzyiaźna woyná ſciſka / ty badz z ſiła pomoc bliſka.
Kiedyſ częſto Wielmożna Stároſcina Leneżycka do Náswieťsęgo
wgeſſzała SAKRAMENTV, kiedyſ ná kaſde Przenayáwieťſey Pán-
ny MARYBY Mátki Bożej Swiero / y ná inſze S. S. pátro-
now ſwoich Wrogzyſtoſci / z ſwoich ſie iátkichkolwiek deſektow w-
ſpráwiedliwoſy / tym ſie nayzyznieyſzym poſilała pokarmem ;
Coſeſ ſobie inſzego / przez taki żyſtowała bántkieć / tylkoſ Ie-
zvs a Páná za niſzego iednáła Wycá / y ſamaſ mu ſie przez te ſłod-
ka potrawe wlubiona ſtawálaſ Cortka / ciaſnyſ ſobie do nieba rozſe-
rzała ingreſ.

Breniar.
Rowi.

Ze ſie Przenayáwieťſia Ołtarzowa Ofiára po Látinie Miſſa ná-
zywa / wiem poſpoliciey imienia tego Etymon / abo od wſtepowánia
Báthechumenow z Koſciółá przed záczęciem tey ſ. Ofiáry / abo iáko
Bellarminus Card. mowi á dimiſſione populi wziety / iednáť bánt-
kiecy ſie dſiſia y moiey máteriey podobá ſ. Remigiuſſa tey nomenkła-
tury dedukcya. Dicitur Miſſa eo quod populus in ea per Mini-
ſterium Sacerdotis preces ſuas & vota offerat & transmittat.
Duſzne y cieľſne potrzeby náſze w pókerney y ſtruſſoney ſubmiſſſey
obwolućie pod nogi Náieſtatu Boſkiego ciſna ſie do nieba / ale podo-
bno częſto do niebieſkiey bramy trafić nie mogą / Miſſa przeniayáwieť-
ſia co ieſt / Remigiuſſ ſ. iuſz ſpyſeliſcie powiedział. Populus in ea
per Miniſterium Sacerdotis preces ſuas & vota offert. Ingreſ
do nie-

apud Be-
yer. in
Theor.
mag. ſub
Lit : 5.

do niebá potrzebóm y supplikóm naszym: Wielmożna Stárościna
 Lenczycka MŹey s. codzién choć y w słabym zdrowiu swoim słuchać
 niechciała opuścić/ do żadney policyki y zabawy domowey MŹa s.
 z Kościoła nie puściła. Al coż ztym? Pobożna Pani/ Corta for-
 ty niebieskiey/ Corta otwierającego Izwsa Pána swoje / do tey Ol-
 tarzowey bramy przynosiła potrzeby / przez te beame niebieskie od-
 bierała pociechy/ w tey Bramy wszytkim nieprzyjacielskim insultom
 dawała odpor / tu tłumila do złego námiętności. Czytam w ży-
 wocie s. Złazęgo Zrabie Aryonu trzeciey Reguly Oyea s. Fran-
 ciška / że miedzy infemi wysokiey swiastobliwosci znakami/ y z swo-
 ia nie mniey pobożna Malzonka Delphina/ oro sie stawali / aby nie
 tylko oni sami/ ale y wszytki czeladk/ wszyscy służy co dzień MŹey
 s. z nabożeństwem słuchali; nie owych humoriten s. ktorzy y w
 swiata w bogim podobnym wytechnac od robory nie dádza / záżyć na-
 bożeństwa nie pozwola. Rownym pobożności śladem z swietym
 Zrabia / Wielmożna Zrabiauka Stárościna Łasá/ y z roba Wiel-
 możny Mci Panie Starosto/ tey PrzenayswietŹey Ofiary rozkrze-
 wic postaraliście sie nabożeństwo / gdyście bowiem zgodnym Mal-
 żeńskim konsensem záras pod bókiem rezydencyey WáŹey Łas wbo-
 gi Brácia Fránciška s. mteć chcieli/ cożście sobie infego obiecowa-
 li/ tylko aby tu ná potomne lata/ przy obrzadku wstawieźney chwały
 Bóžey/ swoięgoście wstawieźnie záżywali nabożeństwa / żeby tak w
 bliskości nie tylko Wy sami/ ale y czeladk waŹa/ námby sie ná po-
 winne zábrała wŹluga y prace/ od MŹey s. słuchania poczaték brała /
 sobie miłemu potomstwu/ wierney czeladce / wboğint podobnym /
 poblizszym sasiadom/ nie przestępna MŹey s. ordynacya obmyśla-
 iac/ ich potrzebom drzwi do niebá wystawiła Wielmożna Stárości-
 na/ y sama przy nich sie nabożnie stánowiac/ była Filia ianua, Cor-
 ta drzwi niebieskich/ gdzie stojaca/ nie plonnie wyswiadeżas Ty sam
 Wielm. Mci p. Starosto Lenczycki/ że immundum non tangē-
 do, nie do regoc bywała powodem / do czego cie też Twoia wrodzo-
 dzona nie wiedzie pobożność; abyś w Twoich Włóściach sálsom
 Zereryckim pozwałal mieysca/ abyś ich hac qua polles authorita-
 te bronił/ y im iakiegokolwiek pomagał rozkrzewienia / ale y owšem
 złością sie Zererycka brzydzac te° záwsze z serca pragnela/ aby sie wŹe-
 dzie

Bycie iak naybardziej chwala Boza w prawdziwey wierze s. Kach-
 ickiey serzyla/ bledy Heretyckie niszczaly/ strzegla sie ta bogoboyna
 Pani immundum tangere z skodliwaz odszczepieniami wdawac
 konwersacya/ zaszym zasluzyła sobie spuszczoney od Boga obietnice
 skutek/ ktorym wyzey z Pawla s. namienil. Ero vobis in Patrem
 & vos eritis mihi in filios & filias.

Tumi przychodzi na scisleysza wraze wziać slowa: odemnie
 wyzey/ tylko iakoby z ekstazyey wspomniane/ y na sam tylko dalszey
 materzey fundament zalozone sa te; Facilius est Camelum per fo-
 ramen acus transire, quam diuitem intrare in Regnum coelo-
 rum. Zej Milosciwy Boze y ktorego y acceptio personarum
 nie idzie y wssystim iest copiosa redemptio; y ktorego David s.
 w swoim Kazaniu v bogiemu z bogatym rowne micyse daie. Qui-
 que terrigenae, & filij hominum simul in vnum diues & pau-
 per. Co iest ze dobrocliwa y nicomylna madrość twoia Boska cia-
 snieysza byc bogatemu niz v bogiemu do nieba vpatrzyla forte. Cia-
 sne igielne vcho/ na przecie Wielbladowi/ a przecie facilius, niz
 bogatemu przez ciasne drzwieki do nieba. Czyli podobno dla tego
 ze bogaci ludzie w kostowne y bogate odziewania sie szaty/ zbyteczne
 stroia sobie bankiety y wezy? iac w prawdziu niechce/ o to nikomu z
 bogatych przymarwiać/ to tylko wiem/ ze w inquisitiei na bogate/ y to
 sie na iego zle pokazalo/ ze inducebatur purpura & bisso & epula-
 batur quotidie. W purpurze bogacz chodzil/ ktora iako powazny
 Oleaster wrażył sanguine tingitur, boday sie byla nie v bogich
 poddanych krwawym z farbowała potem. Dzień podle dnia ley ro-
 zley bywalo/ a ono S. Ephrem przestrzega. Qui ornatu vestimē-
 torum suorum delectatur & repletioni ventris studet variē op-
 pugnabitur. Nie preia tego ze sie Wielmożna Staroscina choć
 w kostowne ale szteczne stroie nie lekkomyślnie/ a iakoby pozwar-
 ne przybierala/ bo to by namniex w branie niebieskiey bogatym nie
 skodzi/ kiedy sie stroie z Wrodzeniem/ stanem/ kondycya/ y godno-
 scia/ rowna piedzia mierza. Bogoboyna y swieta Ester za Mal-
 żonke Krolowi sie dostawosy nie tylko sie po Krolewsku bogato stroi-
 la/ ale iesse dla wielksey powagi chodzaca dwie Panny pokoiowe
 wspieraly. Bogomyślna Judyth na vstawiezey z Bogiem bawia-
 ca sie rozmowie/ a przecie przypadl ten czas ze sie w piekne y kostowne
 szaty vmiala przybrac/ y rostopna Rebeka nie dla zimna/ ale dla
 same

Marth:
19:

Psal. 48.

In Pron.
de Tiroc.
Da.

Ester. 5.

Ind. 10.

samego stroiu/ y pozórnieszey ozdoby z báletá oblubieńcá swego Izá-
 áká postrzegşy w plaşcz sienowy obloká/ owo zgólá ieszę nie wiel-
 ki ze stroiow y z fiat bogátych impedymēt do niebá/ secundum ve-
 stimenta ita & epulæ, Ergo & nobis quales epulæ talia & ve-
 stimenta. Chryzostom s. powiedział: owym raczej bogáte stroie
 škodzić mogą/ ktorzy cum inopes uiuant, ditissimē vestiuntur.
 Jordana Biskupa Rabbenstiego zdanie: Protko mówiac bogáтым
 przez sęupla fortek do niebá ingres trudni y cieśni/ nie bogáte śáty /
 nie wyśmienite z stanem sie zgadzające potrawy/ nie same náwet choć
 Bresusowe / choć Salomonowe / choć Kleopátry/ choć Krolowej
 Sabby naywieksze bogactwá / ktore si affluent, mala receptá / no-
 Occum: lite cor apponere. A owşem znał wężony Wecumenius/ bá y nam
 sie często widzieć tráfi. Ob diuitias & fastum prohibitos non fu-
 isse, quin versarentur in pietate. Ale to škodzi bogátemu / to
 dostátniego w ciásney bramie tánuie/ y zátzymawa, kiedy y zá nim
 S. Bern: wbody wołáia nostrum est quod effunditis, nobis crudeliter
 subtrahitur, quidquid accedit vanitatibus vestris; glos mio-
 dopłynnego Bernárdá: Tobie Bogáczu mole śáty jedza / á vbogi
 nágo w gnoiu leżac od śimná umiera / w ciebie ná stole potraw tak
 wiele/ że y setney dla zbytku škostowáćci nie przywdz e/ á Lázare vb-
 gi przed wrótę ieszę y nárzeká/ że już tydzień chlebá nie iadł / nie lek-
 ce sobie wáżcie bogáci ludşie. Dedecus enim diuitum est clamor
 pauperum, mówie z Chryzostomeni s. Nic tak bogátemu niebie-
 śkiej nie tánuie bramy iáko odmowiony vbogiemu zebraćowi rácu-
 nek. Baczyla sie w tym Wielmożna Stárościna Nášá/ bez prze-
 stánku práwie hoynoścá swojá y miłosierdziem vbogim w niebo
 podnieśione zátýkáła wstá / żeby nie mówili: Nostrum est quod
 effunditis. Ta intencya do Klastorow y Szpitalow obşite pošy-
 lala Jálmuzny / ta intencya odşieża y plaşczę / ná kátnaścíe vbo-
 gich/ iákoby doroczniá dawála bárowe/ nádrożadnego bez pociechy y
 pošilenia z drooru swego Páńskiego opuśćac niekázala zebraćá / aby
 sobie (wiedzac że Misericordia Ostiaria est Regni Dei, quæ mi-
 sericordes homines intromittens, vsque ante faciem Regis
 æterni producit. Albertus Magnus powiedział) tyimi miłosiernemi v-
 czynkami ta pobożna hoynoścá/ y ciásna do niebá przeştrzenila forte/
 y aby w káżdym vbogim láknącego Iezusa Pána nákarmila/ ktory o
 Apoc: 3. sobie mówi/ że sto ad ostium, & pulso, iáko zebrać iáki do drzwi ná-
 bych

Serm. in
 Oñ Epi.

szych kółce / y w swoich młuszkich zadatki na niebo od nas odbie-
 rać pragnie: A za y to w miłosiernych wżynkow odpłatny komput
 przed P. Bogiem nie idzie / gdy kto z dostatkow swoich / lub Ko-
 ścioly buduje / lub w nich ku chwale Bożey pomnaza ozdo-
 bę zbudowanym Kościele: Compleuerat gloria Domini templū 2 Paral.
 Domini: A obietnica jest Bosta / że nie gdzie indziej scze y oży 5.
 swoje obraca Pan Bog / tylko do Kościoła iako do drzwi / lub okna
 iakiego. Erunt oculi mei & cor meum ibi cūctis diebus. Swiad- 3. Reg 9.
 kiem tego jesteś Mici X. Oficiale Opoczyński / że Wielmożna Sta-
 rościna naszą / dilexit decorem Domus Dei, kiedy w Kościele
 swoim barczyś wszystkie prawie apparatusy po spustoszeniu nieprzy-
 iacielskim tej Jey Mici Pańskim sumptem / y hojnością sprawione / y
 przez wiarodolnych dissidentow od Naszowieckiego Sakramentu za-
 brana Pustka / kościownym od tejże Jey Mici magrodzona Kostru-
 chanem. Wiem że y Wielmożna Staroscina dziedziczna sukcesysa
 należy do onych 77. Kościolow / ktore kiedyś Piotr Zrabiś na
 Skrzynnie rzadko na świecie widziianem kościem w tej Koronie
 Polskiej wymirować kazał. Wiem że należy do inszych wspania-
 łych Kaplic y funduszow bogatych szkodrobliwie od swoich Wielmo-
 żnych przodkow ordynowanych. Należy do rozprzeszczernionego w
 inerat Opactwa Sulewskiego / Wielmożna reka swoich Zrabiow
 na Skrzynnie. Należy (bo ia do tego ochotnie przypuszczę coć sie
 samemu Wielmożny Mici p Starosto dziedzicznym dostało praw-
 wem) do Leczyckiego Pamienskiego Klastora / ktory nie dawno Pa-
 wel Szawiński / Bąstelan Leczycki / Sochaczewski z Starostą /
 hojnie fundował: nuż od Gzorkowskiego / a osobliwie od turecznego
 Szawińskiego Kościoła / a czyieś ia kiedy mogła sady odstrychnąć.
 Wiem że należy / y do piękney Kaplice Śarney Leczyckiej / Jaśnie
 Wielmożnych Szawińskich Grobostychami ozdobionej / należy do
 eodziennego w tejże Kaplicy nabożeństwa / ktore sie z Wielmożney
 Prawdziejowskiej pomnaza hojności. Ale że y bez tej sukcessey prze-
 moga tej szkodroblowości / y spezy na pomnożenie chwały Bożey o-
 bzocone / aby oży y serce Bostie ku sobie nawrocone miało / tak ściśle
 choć powinno nie bede requirował spadku / dość mi na tym że
 Wielmożna Staroscina / y z Miłosiernych wżynkow / pontował /
 Misericordia, Ostiaria est Regni, y z dobrodziejstw / ponieważ
 za nimi gloria Dni oży nad to y serce Bostie chodza / jest Filia
 ianna, Filia a periculis. Cora rozprzeszczernionych drzwi do nieba.

Kto nabożnym y echotnym nie przyzna sercem / że Przenasło.
 Panna MARYA Matka Boża / Mater misericordiae, & spes no-
 stra, iest nam zawość / gdy sie do niej wcielamy. seroko otwartemi
 drzwiami do nieba / wszał na Miłościwa matka / tak codziennie w
 naszych suplikacyach wolamy. Ianua eccli, porta paradisi, ora
 pro nobis, wszał w nabożney Kościelney pieśni nazywając te Prze-
 nasławietszą Pannę Aue. maris stella, tudzież przydawamy / Felix
 coeli porta, y niemal wszyscy Doktorowie święci / tym Forty nie-
 bieſkiej tytułeni / nieba y ziemi Królowey wraczyć nie przepomnieli /
 z których Ephrem s. nie tylko ia Serca niebieſka / ale wszystkich
 bram niebieſkich wielowładna nazywa odzwierc. Aue portarum
 paradisi coelestis referamentum: Taz Przenasło: Panna / luboć
 Mater cunctorum uiuentium zowie sie / luboć ona iest / Quae velut
 alterum solem induit sibi. z miedopłynnym Bernatem s. mówie:
 Quemadmodum enim ille super bonos & malos indifferenter
 oritur, sic ipsa quoque praeteritas non discutit merita, sed om-
 nibus se se exorabilem. omnibus clementissimam praebet, om-
 nium denique necessitatibus amplissimo quodam miseretur
 affectu. Jednak wważa to Seraphicki Doktor / że qui dignè colu-
 erit illam iustificabitur, & qui neglexerit, morietur in pecca-
 tis suis. Tym sie szeregulniey matka wywłada / którzy z powin-
 na submisia / pod iey Macierzyńską ciśną sie opieka / kiedy Wielmo-
 żna Jey Mśc Páni Stárościna Lenczycka codzieli sie w nabożeń-
 stwie przeciw Nasławietſzey Pannie pominazała / kiedy tey miłości-
 wey Matce ta Corka nabożna Rozane wianki wst swoich y serca
 bogomyślna praca w wite za miły co dzień oddawała praesent / kiedy
 od Królowey Niebieſkiej Bärwe z Braciwą Szkaplerzą s. wziera /
 w wielkiej miała weściwości y pesanowaniu / kiedy iey wroczyſtoſci
 z wielkim obchodziła nabożeństwem. Gdy to wiem / coś mi inſzego
 mówie przyidzie / tylko że Corka wlochana Nasło: Panny MARYBY
 Wielmożna Stárościna Lenczycka. A że tej miłościwa Matka
 iest Branna niebieſka / tedy y Wielmożna Stárościna Filia ianuae, a
 żacym y Filia Iephte. Piſe Vincenius Belluacensis, o iednym / Mała-
 rzu / który z wielką pilnością y wsiłowaniem malował Obraz Prze-
 nasławietſzey Panny MARYBY, y na to sie wszystkie swoie sforcował
 dola / aby iak naykſztalniey zdobiace accomedował umby / y ozdó-
 bnego ciała Pamięſkiego proportionalnym farb y colorow zwiastiem
 wysi-

de verb.
 Apocāl.

S. Bona-
 uentura
 in Psal-
 Virgin:

Libr. 7.
 Hiſto. c.

wszystkie mógł wyrażić lineamina, tudzież nie z mniejszym dożołem
 wsilował pod ś nogami tej niebieskiej Królowey / iak w naysprośniej
 Bey postaci sprośnego czarta wykontersektować. Miła była nabo-
 żnego Rzemieślnika praca przesłieźney Pannie / a piekielnego wejść
 tak bardo mierzyła / że obelgi swoiey wyerwać nie mogąc zepchnął ma-
 larszą z roztworania. Jużby się był tak nagle z wysoka spadający
 Malarz rostracił / by mu była naymilościwieysza Matka miła zawa-
 dzieżać mu wstuge swoiey na ratunek z obraży nie podala reki. Je-
 żeli Panna Przenaswiet: za mała a pospolita praca nabożnego Ma-
 larszą tak predkim sukursiem w nagłym zaśężyła niebezpieczeństwie.
 Jakoś się nie bardedy Kochająca pokazała Matka Królowa Niebie-
 ska Wielmożney nasyey Starościney / ktora iey cudowny Obraz na
 Swietney Gorze Czesłchowskiej nie farbami / ale kosztownymi ozdo-
 bila Kanakami / kiedy tej Przenaswiet: Matce swoiey do Obrazu
 Gidelskiego nabożna Córka piękna z kosztownych Kamieni datowa-
 ła Korone / y drogiemi oświeciła iasnieiacych Rubinow / y wybor-
 nych Perel bieskami. Mam dobra nadzieie / że Wielmożney Sta-
 rościney ta Miłościwa Matka iako zarose tu żyłacey / tak osobliwym
 sposobem przy śmierci zagnal napadaiacey ratuiaca podala reke / y
 zwyczajna slugom swoim na ten czas nie omieszkala wizyta. Za nie-
 płonny znak tego mam / że tej Tej Mci pogrzeb tak rok / y ostatnie
 zacnemu ciastu nalezyte exequie godnym wvagi trefunkiem / a Bo-
 skiej ordynacyey pelnem / w samo sie Swieto Ofiarowania Nasw:
 Panny w tym tu Kościele odprawowaly / nie dla cze^o inszego / tylko że-
 by tym ochotniej y miley Przenasw: Matka te swoje nabożna Cór-
 ki Wielmożna Starości na przy pamiatce ofiarowania swego Synowi
 Namilszemu ofiarowala / gody iako S. Ignacy Mieczennik świad-
 czy. Nunquam male peribit, qui Genitrici Virgini deuotus
 sedulusque extiterit.

S. Ignat
 Martyr.

Jesze raz dopuscacie mi krociusienko Wielmożna Starości-
 na Córke Jephiego tytułowac. Już wiecie że Iephie iedno co A-
 periens. Ociec moy Francisek s. moze sie tez Aperiens nazwac ;
 naprzod z tad / że był z wielu miar podobny IEZVSOWI Panu. W
 stajni sie rodzi Pan IEZVS. w stajni y s. Francisek / Wbogi mily
 IEZVS, Syn Boga naywyższego sstawszy sie człowiekiem / y Głowy
 nie magdziej klonic / wbozi Francisek s. bo y od wasznego Rodzicia
 niewidzianym prawie wydziedziczony wyrokiem / a co wieksza IEZVS

Pan który jest drzwiami Niebieskimi / pięć ran Przenaświetszych
w ciele swoim zostawił / którym ja już portas salutis powiedział.
Też same rany w ciele moiego Patriarchy po wszystkich wieki nie wi-
dzianym wynalazkiem miłości samą wszechmoena wyrażała ręką /
tedy y Franciszek s. mając portas salutis sam drzwiami zostawa /
jest Aperiens, podpięra tego Nasz Breuiarz Zakonny / tak o tym s.

Breniar. Oycu śpięrować. Proles de coelo prodijt, nouis vtens prodigis
Minoru. Coelum caecis aperuit siccis mare vestigijs. A że tenże s.

- Noy Ociec był też y zmarły Jey Młci wkochanem Oycem: Na
dowód tego choć pewny nie wspomnie racy: że ta Wielmożna Jey
Młci jako Anny s. Angoli Srożą / tak y Franciszka s. w Bractwie
zostawała / dzień Wroczystości jego z wielkim zawose odprawowała
nabożeństwem / y Naświetszym posilała sie SAKRAMENTEM. To
tylko powiem Nabożna ona Sunamitis Elizeuski Proroka duchow-
na Corta z miłości y nabożeństwa przeciw Duchownemu Oycu /
4. *Regu* na takie Młci swego namowila spezy y nakłady. Animaduerto
4. quod vir sanctus est iste, qui transit per nos frequenter, fa-
ciamus ergo ei Coenaculum paruum, & ponamus ei in eo le-
ctulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, & veniens ad
Nos maneat ibi. Wiemci o tym dobrze Wielmożny Młci Panie
Stárosto Lenczycki / Nasz Miłościwy Fundatorze / wiem bo mie-
tego rzetelna y oczywista nauczył experientia / żeś ięże z Jasn-
Wielmożnych s. pamięci Rodzicow Twoich wziawszy nabożeństwo
przeciw ubogiemu Oycu mojemu Franciszkowi s. także zawose oś-
bliwa przeciw niemu pałał y pałał miłością / że dzisiaj tedyne two-
je pociechy widzieć w domu twoim Nas ubogich Ubogiego Patriar-
chy Synow / y jako własne dzieci twoie całę Oycowsta nas bez prze-
stanku zaszczycał dobroczynnością y providencyą. Wiem iakoś wsta-
wieżna w to wkładał instancyą / aby Wm M. M. Państwa przestła-
se cu sklonienie dogodziło sie nabożeństwu. Jednak przyznać to
Wielmożny Młci Panie musis / że do tego Twoiey Wielmożney
Młazonki drugiey nabożney Sunamity Faciamus ergo szeregul-
nym incitantem y powodem bywało. O iako ta Wielmożna Pa-
ni pragnęła iak naysprzedzy w Nas ubogich Synach ciężyć sie Oy-
cem swoim Duchownym Franciszkim s. z iaka chucią starała mieć
iak naysprzedzy Coenaculum paruum, Klastorek na mieszkanie
Nasze samą Pańskimi rękami swemi / y z swoim słachetnym Gracy-
merem

merem na to coenaculum Kámlenie nosisła / sama bogładala żeby
 iako naylepiey wssytko do! pomiesztania / y poszywienia sporządzo- 27
 no bylo: Wsła y to w intencyey swoiey wssytkie apparámentá Ko-
 ścielne pospráwować / y coby mogło bydz osobliwie do ofiáry Prze-
 nayswieťsey / rełami swemi powyszywać. Owo zgolał sie w to-
 bie Nowy Elizeuszu Fráncisku s. y w Was twoich Synách Wiel-
 moźna Stárościna Lenczycka kochala / ták swoiemu Wielmoźnemu
 Małżonkowi do wybudowania dla nas Coenaculum paruum mi-
 la byla przynuka / że iey musisł Oycze s. Fráncisku przyznac. *Ibidem.*
 sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi.
 Przyznasł to że Corká twoia / á zátym twoiego náđ nia / mam náđzieie
 żeś zázył przywileiu / że poniewáz Corká twoia iest / miłosciwas iey
 przed Naywyszym Sedzia ziednal audyencya / mam náđzieie że sie
 twoia Oycowkska sęzyci opieka. O co gdy cie Wielebny Oycze Syno-
 wska vpraszám submissia. Już tu stawám / máiac że Wielmoźna
 Stárościna Leczka z tych ktorem powiedzial argumentow iest Fi-
 lia Iephthe, Corká nowego Jephthe go IBZVSA Pána / Corká Przená-
 swieťsey Pánny MARYEY, Corká Oycá S. FRÁNCISZKA, Corká
 Sorty y miesztania niebieskiego.

Wielmoźne Pánstwo / Przewielebni Kápláni / żeśliście sie do
 grobu Jey Mci Pániey Kátharzyny Zrabianki ná Skrzynnie Szeża-
 wińskiey / Stárościney Lenczyckiey. A ná co? dorozumiewám
 sie / abyście przy Kátholicích zá dusze iey supplikách plangatis Fi-
 liam Iephthe tey Wielmoźney Páni śmierć oplákiwać. Mácie przá-
 iudykate / ia oney kássować nie przemoge / bo trudno sie tego wázyc.

W ciebie naprzód Wielmoźny Mci Pánie Stárosto Lenczycki
 ktory wkošana stráciwssy Małżonke ná vklad wśelákiey póciechy
 rzeknieś.

O Foemina quam in rebus humanis nihil
 Non regna & aurum non opum vis maxima
 Tot comitates, tot voluptates ferunt
 Quot temperantis femina & viri boni
 Mens iusta, si non illa negligit virum.
 Potoczne sprawy ludzkie fortune fawory,
 Berlá, Krzesła, Korony, złota pełne wory,
 Nic nie są do wciechy, ani tak milego

Traged:
 apud
 Lauri
 Bayerl:

*Sprawić mogą pożyćcia iako gdy zgodnego
Z pobożna kto małżonka w długie dozna lata*

Zwiaszku. Ten tak śmierć przerwie, nawiększą straci.

Gen: 37. Pannietam że kiedy żalostna one nowine / o śmierci miłego Jozefa do siedzi-
wego Jakuba przyniesiono ; gdy sukienkę kochanego dziecięcia wstał w
swoje Oycowskie ręce / a krewo na niego podrzuczona obaczył / w serdecz-
Ibidem. nej zawołał żalości. Tunica filij mei est, fera pessima comedit
eum, bestia deuorauit Ioseph, scissisque vestibus, indutus est ci-
licio, lugens filium suum multo tempore. A gdy go żalostni, sy-
nowie w tak cięskini żalu cieszyć chcieli ; świadczy pismo s. Noluit co-
solationem accipere sed ait, descendam ad filium meum lugens
in infernum: Obraz iakoby sukienkę iaka / z ktorey poznać możesz mi-
ła Małżonkę twoję Mci P. Starosto. Z niego dochodziś że fera pessi-
ma, śmierć nieużyta / kochanie dożywotniego Przyjaciela twego deuo-
Prouerb. raut. Już na paświe śmierćelności y robactwu podała. Jesli mu-
12. lier diligens, corona est viro suo, śmierć cie z ozdoby spoliowała
Korony. Boć Wielmożna Starostcina Mulier diligens, ponieważ
jest / y była Córka otwierającego Ierz vsa Pania / Córka drzwi niebieskich /
gdzie pilności y straży potrzeb. Jesli mulier fortis oblectat virum
suum, śmierć to w żalostne obrociła diany / zaym choćym ia chciał do
rozweselenia mówić / Ty Wielmożny Mci Panie Starosto przy prau-
dykacie Córki Jephtego stararosty / Consolationem accipere podo-
bno chcieć nie będziesz.

Iob 17. Zwyczajna to gościna twoja bywała Wielmożna Mcia Pani Sta-
roscina Brzesta / do twojej kochanej wesełzać Siostry / tuś swoje na-
milse pociechy miewała / dzisiaj widze żeś nie na wesele trąsiła / kiedy
namilsa a iedyne Siostra twoja tyrańska śmierćelności przyciśniona
moca / siostrzynska wypowiada miłość / a z tego grobu w nowęj przyia-
iżni y krewności ogłasza zaście. Putredini dixi Pater meus es, ma-
ter mea, & soror mea vermibus. Na taki żalości głos / na taki daw-
nych wciech y kochania wyrok / iakosci Wielmożna Mcia Pani cokol-
wiek do pociechy mówić / ktora tak głośnie z grobu turbina wyroki.

Raz sie tylko Jozefowi Pátryarše / iako Philo Żydowin świadczy
grob kochanej matki swojej Rachel nądbieżeć trąsiło / aż ci on tam zapo-
mniały niniejszy niewoli długo na grob sie rzuciwszy serdecznie płá-
tał. Jeszeć podobno Wielmożne Wielmożnych Rodziców potom-
stwo

stwo młode lata waſze / y dziecinna waga / nie wielki żal po zabrane
przez śmierć Rodzicielce po waſzych potrzebnie ſercach? Ale gdy ſie w
daiſze lata waſze / po tym Wielmożney Młarki waſzey grobowcu przecho-
dzić będziecie / gdy z tego ieſy Obrazu waſza wrodzona do dobre^o Młonoſe
macierzyńſkie enoty y pobożność / będzie w Was w marwala / niepodo-
bna na ten czas wam Wielmożne dziatki podobnym Jozefu Patriarchy
nie wwieſt ſie lamentem.

Pewnego czasu dano znać Piętrowi s. że oná nabożna Tabitha
Dorcás nazwana / oſtateńi dług ſmiertelności zapłaciła / proſzony po-
ſzedł w dom umarłej / aby oſierociących pocieſzył domowników / ledwie
tam wſzedł / ażci zaraz circumſteterunt eum, Dſiecie Apeſtolſkie ſwiad.
cza. Omnes viduæ flentes & oſtendentes ei tunicas & veſtes, quas
faciebat Dorcas. Mami za pewne / że gdziebym chciał dſiſiać z miew-
ſcá tego te propoſicya ogłaſić / że Wielmożney Stároſciney śmierci ża-
łować nie trzeba; niżbym ſie na iaká rácy y komprobament wzdobył:
Wy naprzód Przewielebni Bapłani wſyſcy Zakonna profesya Bracia /
wſyſcy Wielmożney Stároſciney ſłáchetni ſtudzy / y ſłáchetne pánnny /
wſyſtká na ten czas na dworze Wielmożnego Stároſty zoſtańcá cze-
ladká. Wſyſtko poddańſtwo / wboǳy żebracy / w kołobyſcie mie ob-
ſtapili w płaczu pokázuiać Tunicas & veſtes: Bapłani apparamen-
ta bogáte do ſwoich Koſciółow od Wielmożney Stároſciney ſpráwo-
wane; Tu bogáty ornat / tu ieſy właſna reka wſyty Korporał; tu ieſy
Gracymeru práca pięknie ſyte alby / tu Kielichy óltárzowe Wielmoż-
nym koſtem ſpráwione / drogie Káńki na Obrázach / od teyże Wielm-
Stároſciney pobożnym / á wieczney odpłaty godnym zawieſione zby-
ciem. Pokázałiby Tunicas & veſtes Zakonnicy obſite / z hoynoſci
Wielmożney Stároſciney do Kłaſtorow ſwoich wniesione Jalmużny /
Tunicas & veſtes, ſtudzy y wſyſtká eſeladká / náń należyty żóld / przy
Páńſkiey káſkawey dobroci hojne wſtentowanie / Tunicas & veſtes,
ſłáchetne y wſyſtkie Gracymerne Pánnny / iednáby rzeká płacząc / tá
Wielmożna Páni y dobrodziejeká moia / Mácierzyńſkim prawie affe-
ktem do Kłaſtora mie ná dożywoena ſłuźba Boża dáć y wypoſáżyć obie-
cała. Przyznacie że miedzy wámi takie ſá / ktore w ósieroctwie wſiawſzy
iako Młarka wychowála / ſá takie ktorych przy dobrym wychowaniu /
Wiary s. náuczyła / y do chryzu zbáwiałacego przywiodła / ſá takie z ko-
rych iedne w ſtanie Máłżeńſkim Páńſkiem opatrzaniem poſtánowiła /
drugie iak náypredzey ſtánowie ſpuſzczona obietnica / dobra miała wola.

Tunicas & vestes. *N*iaostatek wboższy poddani *P*ánsta opieka y *l*aska
 wość / Zebracy codzienne iálmuzny y doroczna odzieża. *P*omożecie te-
 go lámentu *W*ielmożni y okoliczni *S*ásiedzi *W*ielmożney *S*tárościny
 nie odmienne oehote y *P*ánsta z powolnością przeciw każdemu przypo-
 mináiac obserwáncya. *P*langite tedy ia nie prześlądzam *F*iliam *I*eph-
 te przedroczney śmierci *W*ielmożney *S*tárościny żaluyć. *J*a choć-
 bym tego który mam z hoyności *S*undátorstkey respektu nie miał / z mo-
 ia sie do tak rostrzewionego żalu náklániam condolencya. *P*langite fi-
 liam *I*ephte, śmierci *W*ielmożney *S*tárościny. *B*o *M*ors cum sa-
 tis viuentibus sit amara satis conturbat exemplo : *M*ortuum
Serm. quoties quis viderit, toties se mori eiulat destinatum, sic de mor-
 24. te non potest non dolere mortalis, *C*hrysologá s. słowa. *P*langite
Did. dla tego / bo magnus luctus, magna pietas sapé putatur. *N*owşy
de ieden powiedzial / ta sama żalostí wássa / y *W*ielmożney *S*tárościny
Cel. wysoki cnoty / y pobożność pokáżecie / y ná wielşe sie za dusze iey pom-
de nożycie nabożeństwo. *N*iaostatek *P*langite, á wiecieş dla czego *S*rze-
Ben. *P*atr : gorz s. *N*ázyánzeński powiada : *N*am maror amici

Car.

56. ad

olym

2.

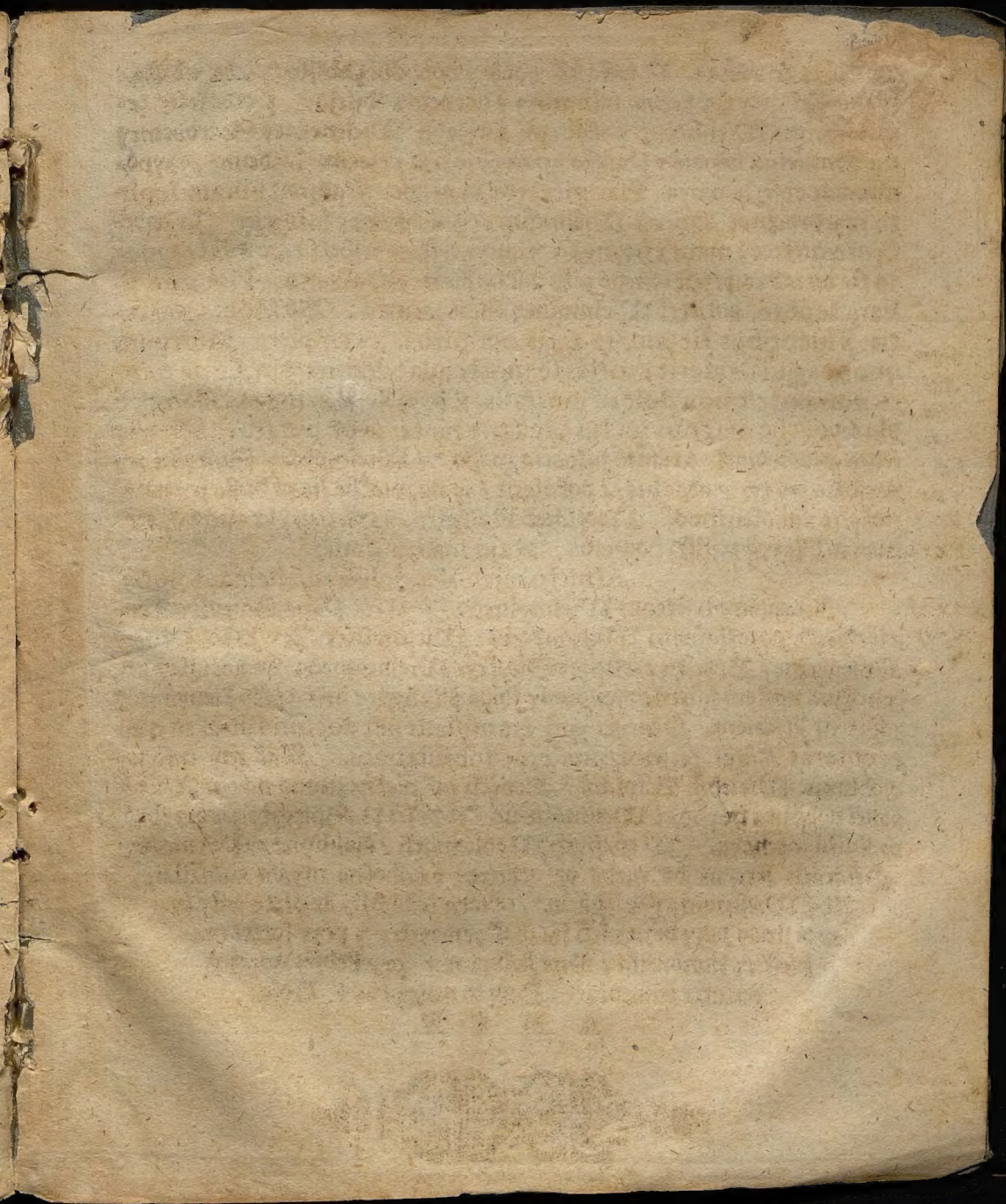
Reg.

2.

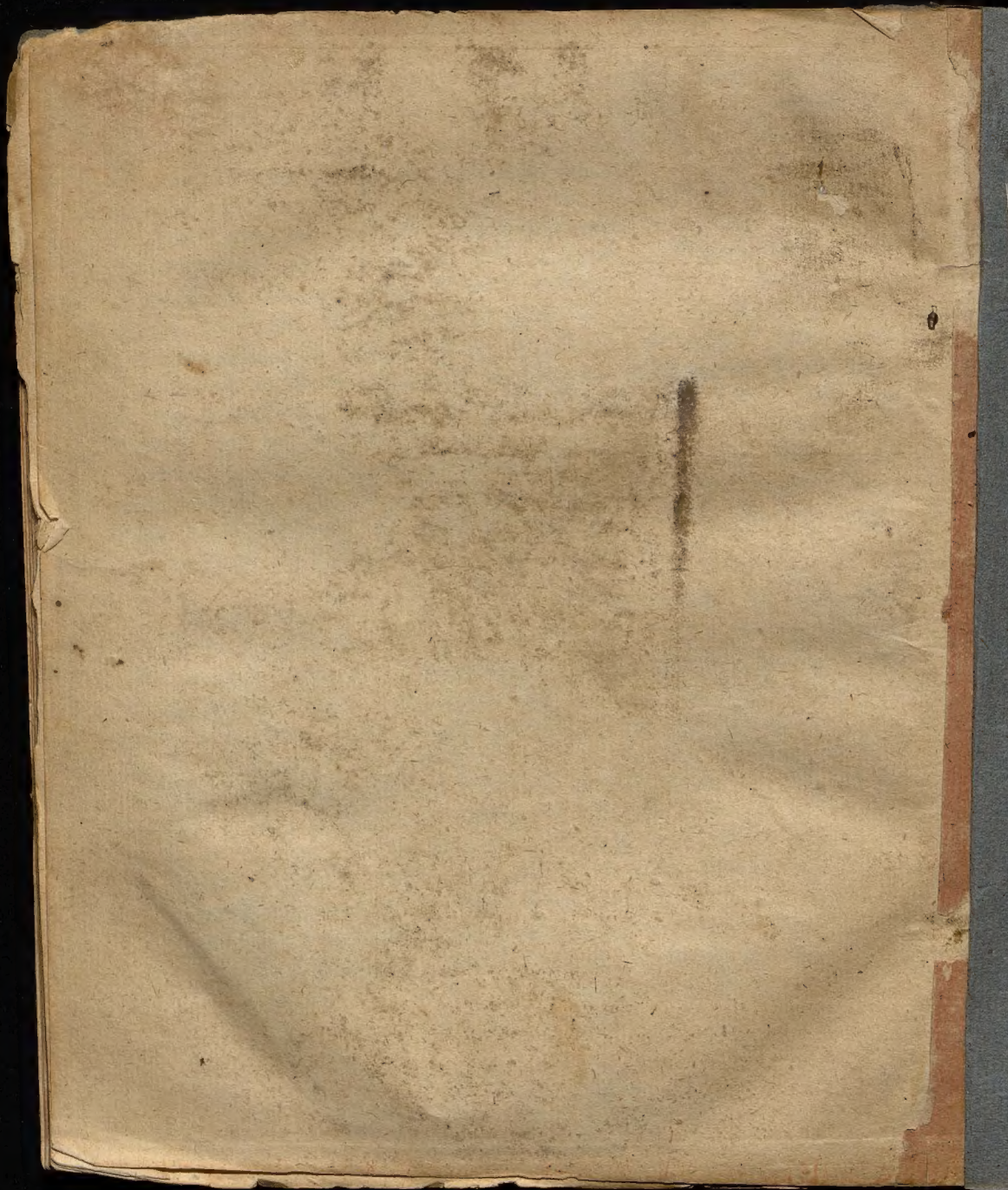
*A*fflicto esse solet dulcis medicina doloris.
*S*trapiónym sercom *W*ielmożnego *J*o *M*ci *P*ána *S*tárosty *L*en-
 czyckiego pozostálemu *M*alżonkowi / *W*ielmożney *J*ey *M*ci *P*ániey
*S*tárościny *B*rzeskiej iedyney *S*iostry / *W*ielmożnego ósierociáleg po-
 tomstwa náşym żalem przynosmy sólge *P*langite iuz / á iáko kiedyś ná-
 zabitem *A*saelem. *O*mnes qui transibant per locum illum in quo
*z*eciderat *A*sael & mortuus erat subsistebant. *T*ak my wşyşoy
*o*şobliwie *W*ielebni *K*ápláni / których tak piękne grono ná ten *A*kt ża-
 łostí pobożna hoynóć *W*ielmożnego *J*o *M*ci *P*. *S*tárosty swoia spro-
 wádziła intencya. *W* wáşych *M*odliwách / óşobliwie w *P*rozenáşw:
*O*şiarách sercem do nieba obroconym y nabożna myślá subsistite.
*A*lby *W*ielmożna *S*tárościna / która iáko filia *I*ephte cały ży-
 wot swoy przy drzewiách sie zbáwiennych / y przy fortce nie-
 bieşkiej stanowila ; *O*ne şczęśliwie przeşedşy wieczne
 paşcua inueniat. *D*ay to miłóşciwy *B*oże.

A M E N.

stdr0021846

Biblioteka Jagiellońska

